

SKO.OS/41.9/745/2025/13403/AK

Katowice, 6 października 2025 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 572 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu odwołania z 14.08.2025r. złożonego przez P., reprezentowaną przez pełnomocnika P., od decyzji działającej z upoważnienia Prezydenta Miasta Mysłowice Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta w Mysłowicach, z 25.07.2025r. nr OS-1.6220.4.2025.SS, o następującej treści:

„stwierdzam

brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia pn: „Budowa budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z garażami podziemnymi i infrastrukturą towarzyszącą w Sosnowcu przy ulicy gen. Władysława Andersa na działkach o nr ew. 5066 i 5067 obręb 0010” oraz określam

istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia:

1. W celu ograniczenia uciążliwości hałasowej prace budowlano-montażowe przy użyciu ciężkiego sprzętu budowlanego oraz transport maszyn i materiałów budowlanych należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej między godziną 6:00 a 22:00
2. Odpady powstające podczas realizacji przedsięwzięcia zbierać i magazynować selektywnie w miejscach do tego wyznaczonych a następnie przekazywać wyspecjalizowanym firmom do odzysku lub unieszkodliwienia - magazynować je w sposób wykluczający zanieczyszczenie środowiska wodno-gruntowego oraz powstawania odcieków;
3. W przypadku konieczności odwodnienia wykopów, prace odwodnieniowe prowadzić bez konieczności trwałego obniżenia poziomu wód gruntowych; do minimum ograniczyć czas odwadniania wykopów; ograniczyć wpływ prac do terenu działek inwestycyjnych; wody z odwodnienia odprowadzić w sposób nie powodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmieniający stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku odpływu wód opadowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki (sprawozdawca)
Członek składu orzekającego – Kamila Koziara
Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 października 2025 r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ I instancji orzekł jak opisano powyżej. W uzasadnieniu przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej odwołanie z 25.07.2025r. wniosła P., reprezentowana przez pełnomocnika P. Zaskarżonej decyzji zarzucono:

1) naruszenie art. 11 kpa w zw. z art. 107 § 1 pkt 6) kpa w zw. z art. 107 § 3 kpa polegające na niewyjaśnieniu przez organ I instancji dlaczego uważa, że zakres planowanej przez wnioskodawcę inwestycji jest zgodny z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego na terenie planowanej inwestycji, a także niewyjaśnieniu przez organ I instancji dlaczego uważa, iż brak jest potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przez wnioskodawcę przedsięwzięcia

2) naruszenie art. 59 ust. 1 pkt 2) w zw. z art. 63 ust. 1 pkt 1) lit a, b i e, pkt 2) lit h), pkt 3) lit a, c i f oraz ust. 4 w zw. z art. 84 ust. 1 ustawy z 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, polegające na błędnym stwierdzeniu przez organ I instancji braku potrzeby przeprowadzenia oceny

oddziaływania na środowisko dla planowanego przez wnioskodawcę przedsięwzięcia i zaniechaniu wydania postanowienia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przez wnioskodawcę przedsięwzięcia na środowisko oraz określenia jednocześnie zakresu raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, wskazując kryteria, które przemawiają za przeprowadzeniem tej oceny,

3) naruszenie art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpa w zw. z art. 84 § 1 kpa polegające na zaniechaniu zwrócenia się przez organ I instancji do biegłego z zakresu geologii oraz biegłego z zakresu budownictwa w celu sporządzenia opinii pozwalającej ustalić, czy realizacja planowanego przez wnioskodawcę przedsięwzięcia rodzić będzie niebezpieczeństwo wystąpienia katastrofy budowlanej,

4) naruszenie art. 7 kpa w zw. z art. 50 § 1 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpa polegające na zaniechaniu przez organ I instancji wezwania wnioskodawcy do przeprowadzenia badania gleby i ziemi na terenie planowanej inwestycji pod względem występowania zanieczyszczeń i przesłania organowi ich wyników,

5) naruszenie art. 71 ust. 1 ustawy w zw. z art. 82 ust. 1 pkt 1) lit b i c ustawy w zw. z art. 84 ust. 1 i 2 ustawy polegające na nierzetelnym określeniu przez organ I instancji w zaskarżonej decyzji istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania planowanego przez wnioskodawcę przedsięwzięcia.

Mając na uwadze powyższe, strona działająca przez pełnomocnika wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Organ I instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Kolegium stwierdziło, że odwołanie jest dopuszczalne i zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu, wobec czego Kolegium przystąpiło do merytorycznego rozpatrzenia sprawy i stwierdziło, co następuje.

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 1112 - dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – ooś”), decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

W przedmiotowej sprawie kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonano w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 2019, poz. 1839 z późn. zm.). Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ I instancji jako przedsięwzięcie określone w § 3 ust. 1 pkt 58 lit. b tego rozporządzenia. Przepisy te stanowią, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54, 55-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż: 1,0 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Przepis art. 72 ust. 1 pkt. 2 – 29 ustawy określa rodzaje decyzji, które wymagają uprzedniego przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z ust. 1 pkt 1 tego przepisu, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725 i 834);

Na mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; (pkt 2);
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; (pkt 3);
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z

zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3; (pkt 3a);

- 4) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a. (pkt 6);

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego. (art. 74 ust. 2 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1-3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Zgodnie z brzmieniem art. 84 ust. 1 ww. ustawy, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. (ust. 1a). Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (ust. 2).

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 85 ust. 3 ustawy).

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Z kolei podstawę procesową wydania decyzji przez Kolegium jako organu odwoławczego stanowią normy zawarte w art. 138 kpa. Zgodnie zatem z art. 138 § 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji

błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Przystępując do rozpatrzenia odwołania w pierwszej kolejności Kolegium dokonało badania interesu prawnego P. do wniesienia ww. odwołania od decyzji organu I instancji i stwierdziło, że służy jej status strony w tym postępowaniu. Kolegium ustaliło, że P. jest współużytkownikiem wieczystym w udziale wynoszącym 2/3 części działki nr, obręb 0010, położonej przy ul. Generała Władysława Andersa w Sosnowcu, objętej księgą wieczystą, która sąsiaduje bezpośrednio z działką nr 5067. W myśl art. 74 ust. 3a pkt 1 ustawy – oos, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest oprócz wnioskodawcy podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe (a więc także użytkowanie wieczyste, czy udział w tym prawie) do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, przy czym przez obszar ten rozumie się przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu. Będąc w użytkowaniu wieczystym P. działka o nr. sąsiaduje bezpośrednio z działką nr 5067, na której planowane jest przedsięwzięcie. W związku z tym P. jest stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia

Wobec powyższego, po rozpatrzeniu sprawy z odwołania P. działającej przez pełnomocnika prawidłowo umocowanego i po analizie stanu prawnego i faktycznego sprawy, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zadecydowało o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu I instancji, ponieważ stwierdziło, że decyzja ta jest prawidłowa. Zważyć należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji.

W ocenie Kolegium organ I instancji, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami kpa w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, wypełnił przy tym obowiązki płynące z art. 10 § 1 kpa i art. 9 kpa, a wydana decyzja zawiera wszystkie wymagane prawem elementy. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podzieliło stanowisko organu I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, w tym nie dopatrzyło się naruszeń wskazanych przez odwołującą się stronę. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzje organu I instancji.

Jak wynika z akt sprawy pismem z 20.01.2025r. spółka MAKSYMUM Sp. z o.o. HOLDING S.K.A. z siedzibą w Katowicach działająca przez pełnomocnika, wystąpiła do Prezydenta Miasta Sosnowiec o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa trzech budynków mieszkalnych wielorodzinnych i garażami podziemnymi w Sosnowcu przy ulicy gen. Władysława Andersa.” Przedsięwzięcie umiejscowione ma być na działkach o nr ew. 5066 i 5067 obręb 0010. Postanowieniem z 21.02.2025r. nr SKO.OSW/41.9/54/2025/1695/BL do załatwienia przedmiotowej sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wyznaczyło Prezydenta Miasta Mysłowice. W toku postępowania przed tym organem wnioskodawca pismem z 13.05.2025r. wystąpił o sprostowanie omyłki dotyczącej ilości budynków w tytule wniosku o wydanie decyzji środowiskowej wskazując, że poprawne brzmienie tytułu to „Budowa budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z garażami podziemnymi i infrastrukturą towarzyszącą w Sosnowcu przy ulicy gen. Władysława Andersa na działkach o nr ew. 5066 i 5067 obręb 0010”.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynikało, że planowane do realizacji przedsięwzięcie ma polegać na budowie budynków mieszkalnych wielorodzinnych z dwupoziomowymi garażami podziemnymi oraz niezbędną infrastrukturą. W budynkach łącznie zaprojektowano około 375 mieszkań. Bezpośrednie otoczenie terenu inwestycji stanowi typowa zabudowa miejska. Od strony południowej teren inwestycji graniczy z działką nr na której znajduje się budynek byłych zakładów dziewiarskich „Wanda” i dalej ulica Gen. Andersa po drugiej stronie ulicy znajdują się budynki mieszkalne wielorodzinne i jednorodzinne. Po stronie zachodniej znajduje się zabudowa usługowa oraz tereny zabudowy

mieszkaniowo — usługowej. Od strony północnej i zachodniej teren ogranicza ul. Gen. Andersa. Teren objęty opracowaniem znajduje się w jednostce 1MW-U, która w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego została oznaczona jako tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub usług. W bezpośrednim sąsiedztwie terenu inwestycji nie ma cieków oraz zbiorników wodnych. Najbliżej znajdujące się cieków wodne to przepływająca po stronie zachodniej w odległości około 940 m Czarna Przemsza. Najbliżej położonymi zbiornikami wodnymi są położone po stronie południowo — zachodniej w odległości około 2300m kompleks stawów Hubertus oraz bezimienny staw po stronie południowej znajdujący się w odległości około 1100m. Bilans terenu inwestycji przedstawia się następująco: 1/. zabudowa projektowana (budynki) — 2948,6 m², 2/. tereny zielone (biologicznie czynne) • dachy zielone (na płycie garażu) — 10010,2 m² (liczona jako 50% pow. biol. czynnej co stanowi 5005,10 m²) • powierzchnia biologicznie czynna — 5821,5 m², 3/. tereny utwardzone — od 2925,1 m². Łączna powierzchnia garaży podziemnych i parkingów naziemnych na zewnątrz budynków wyniesie 20725,56 m², w tym: a) parking zewnętrzny — 815,3 m², b) garaże w budynkach — 19910,26 m². Ponadto przedsięwzięcie obejmuje realizację infrastruktury towarzyszącej w postaci: • wewnętrznej sieci wodociągowej wraz z przyłączem do miejskiej sieci wodociągowej, • wewnętrznej sieci kanalizacji sanitarnej z włączeniem do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, • wewnętrznej kanalizacji deszczowej wraz z osadnikami i separatorami węglowodorów i ropopochodnych oraz zbiornikami retencyjnymi z włączeniem do miejskiej kanalizacji deszczowej (zgodnie z ustaleniami z administratorem sieci kanalizacyjnej), • wewnętrznej sieci centralnego ogrzewania wraz z przyłączem do miejskiej sieci, • kanalizacji teletechnicznej na terenie osiedla z włączeniem do infrastruktury telekomunikacyjnej zewnętrznej, • małej architektury. Zgodnie z projektem wjazdu i wyjazdu na teren osiedla realizowane będą trzema wjazdami od strony północnej bezpośrednio z ulicy gen. Andersa. Projektuje się podziemny dwupoziomowy garaż obsługujący inwestycję. Ponadto na zewnątrz budynku wybudowane zostaną miejsca parkingowe. Zgodnie z założeniami w garażu podziemnym zaprojektowano 530 miejsc parkingowych a na parkingach naziemnych zewnętrznych 60 miejsc. Łącznie na terenie inwestycji zaprojektowano max. 590 miejsc parkingowych. Liczba samochodów osobowych, wjeżdżających na teren inwestycji oszacowano na około 550 samochodów na dobę. Przedmiotowy teren jest zlokalizowany w silnie zurbanizowanej strefie miasta. Obszar projektowanej inwestycji obejmuje teren zabudowy śródmiejskiej Sosnowca i jest praktycznie pozbawiony roślinności. Ślady pierwotnej roślinności są już na tym terenie zupełnie niedostrzegalne, obszar został całkowicie przekształcony w wyniku działalności człowieka, a siedliska przyrodnicze mają charakter typowo antropogeniczny. Roślinność, jeśli występuje, ma postać ubogiej roślinności ruderalnej. Nie ma drzew oraz krzewów. Aktualne zagospodarowanie terenu nie stwarza warunków do występowania chronionych gatunków roślin i grzybów. Z uwagi na antropogeniczny charakter przedmiotowego terenu oraz obszarów z nim sąsiadujących, na tutejszą faunę składają się przede wszystkim pospolite gatunki, występujące powszechnie na terenach znacząco przekształconych przez człowieka. Z uwagi na fakt, że w stanie obecnym teren ma charakter wybitnie antropogeniczny, a projektowane zagospodarowanie w znacznej mierze utrzyma zabudowany charakter omawianego obszaru należy przyjąć, że pozostanie ono bez negatywnego wpływu na lokalne środowisko przyrodnicze. Na przedmiotowym terenie oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują obszary wodno — błotne o znaczeniu międzynarodowym według Konwencji Ramsarskiej, bądź tereny z płytko zalegającymi wodami gruntowymi. Tak zdefiniowane przedsięwzięcie szczegółowo opisane w karcie informacyjnej stało się przedmiotem badania w postępowaniu przed organem I instancji, w tym zostało poddane analizie także przez organy współdziałające w sprawie, a wydające opinie w oparciu o cyt. art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy – ooś. Następnie w przedmiotowej sprawie na podstawie art. 84 ustawy - ooś wydana została decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, którą organ I instancji stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określając jednak warunki środowiskowe realizacji tego przedsięwzięcia w myśl art. 84 ust. 1a ustawy - ooś.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wyjaśnia wobec powyższego, że [cyt.:] „w obecnym systemie ochrony środowiska występują dwa rodzaje decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach: takie, których wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko, oraz takie, które mogą być wydane bez tego etapu postępowania. To rozróżnienie musiało znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Dlatego też w art. 84 ustawy określono, co powinno składać się na taką decyzję, w sytuacji gdy postępowanie w przedmiocie oceny oddziaływania na środowisko nie zostało przeprowadzone.” (tak: Komentarz do art. 84 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. *Krzysztof Gruszecki*. Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, publ. LEX/el., 2013). Jednocześnie Kolegium zauważa, że w art. 84 ust. 1a ustawy wskazano, że w ww. decyzji, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć

obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c, natomiast w art. 85 ust. 2 pkt 2 tej ustawy wskazano, co winno zawierać uzasadnienie takiej decyzji. Zgodnie z tym przepisem uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać - w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jednocześnie za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 13.12.2012r., sygn. akt IV SA/Po 1065/12 (LEX nr 1235417) wskazać przyjdzie, że [cyt.:] „Uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko mają charakter ogólny i choć organ musi je wszystkie przeanalizować to nie oznacza, że przy każdej planowanej inwestycji one zaistnieją. Nie każde bowiem przedsięwzięcie będzie związane z wykorzystaniem zasobów naturalnych, czy też będzie występowało ryzyko jego awarii. Dlatego oczywistym jest, że pomimo sformułowania, że należy "uwzględnić łącznie" wskazane uwarunkowania, ich ocena ograniczy się tylko do tych, które realnie występują w danej sprawie.”

W związku z powyższym, w oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja organu I instancji zawiera informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnione przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w tej konkretnej sprawie szczegółowo omówione w załączniku do zaskarżonej decyzji, który jest jej integralną częścią. Jednocześnie organ I instancji w uzasadnieniu decyzji stwierdził, że w przedmiotowym wypadku nie zachodzą szczegółowe uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 ustawy, które uzasadniałyby obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Z zaskarżonej decyzji wynikają także przyczyny, dla których organ I instancji nałożył na wnioskodawcę dodatkowe warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony przed hałasem w trakcie prac montażowo-budowlanych, zanieczyszczeniem gleby i wód oraz ewentualną szkodliwą zmianą stanu wody na gruncie. Organ I instancji dopatrzył się takiej konieczności po analizie karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz opinii organów współdziałających. W tym zakresie Kolegium podzieliło ustalenia tegoż organu. Decyzja organu I instancji zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy wynikające z treści art. 107 kpa, w tym uzasadnienie faktyczne i prawne. Zdaniem Kolegium decyzja wraz załącznikiem będącym jej integralną częścią są prawidłowe i Kolegium podziela poglądy organu I instancji w nich wyrażone. Organ I instancji opisał w nich przebieg postępowania, zacytował i dokonał wykładni zastosowanych przepisów prawa oraz przedstawił charakterystykę przedsięwzięcia szczegółowo omywając oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko oraz warunki korzystania ze środowiska. Większość wyводу wskazującą brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, organ I instancji przedstawił w załączniku do decyzji, jednakże z uwagi na to że jest to element integralny tej decyzji, Kolegium nie znalazło podstaw do zanegowania tak przyjętej formuły wydanej decyzji. Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o przeprowadzone postępowanie i Kolegium w całości podziela ustalenia poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Także karta informacyjna dołączona do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, odpowiada wymogom ustawy.

Analizując przedmiotową sprawę, w tym zapadłe rozstrzygnięcie organu I instancji, Kolegium wzięło również pod uwagę, że w przedmiotowej sprawie działały organy współdziałające Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Gospodarstwo Państwowe Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach oraz Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sosnowcu, które wydały opinie o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, przy czym te dwa pierwsze z ww. wymienionych organów określiły warunki realizacji przedsięwzięcia, które zostały ujęte w wydanej decyzji środowiskowej. Za postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 11.05.2011r., sygn. akt II SA/Lu 866/10 (LEX nr 1504696) wskazać przyjdzie, że [cyt.:] „1. Obowiązkiem organu rozpoznającego wniosek o wydanie decyzji środowiskowej jest zasięgnięcie opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej co do zasadności stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Organ ten nie jest jednak związany stanowiskiem organów współdziałających w tej sprawie, lecz do niego należy ostateczna ocena, w oparciu o zasięgnięte opinie oraz o wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach

oddziaływania na środowisko kryteria selekcji, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też brak jest podstaw do przeprowadzenia takiej oceny.” W przedmiotowej sprawie w zaskarżonej decyzji stwierdzając brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, organ I instancji wziął pod uwagę szczegółowe informacje o tym przedsięwzięciu zamieszczone w „Karcie informacyjnej przedsięwzięcia” oraz opinie organów współdziałających, które również analizowały planowane do realizacji przedsięwzięcie w oparciu o przedłożone przez organ I instancji materiały dowodowe, w tym kartę informacyjną przedsięwzięcia. Kolegium wyjaśnia, że opinie takie wyrażone w ramach współdziałania organów administracyjnych są jednym z elementów materiału dowodowego sprawy i podlegają ocenie dowodowej na zasadzie swobodnej oceny dowodów przez organ wydający rozstrzygnięcie w sprawie tak, jak inne dowody zgromadzone w sprawie. Jednocześnie jest to element specyficzny tego materiału albowiem wyraża stanowisko organu współdziałającego i ma charakter pomocniczego stadium postępowania w sprawie załatwianej przez inny organ. Współdziałanie takie wynika bowiem niejednokrotnie z resortowego lub terytorialnego podziału kompetencji organów administracyjnych, którego mankamenty muszą być łagodzone poprzez współpracę niekiedy kilku nawet organów administracyjnych dla kompleksowego załatwienia określonej sprawy, tak jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Kolegium nie znalazło zatem podstaw do podważenia dokonanej przez organ I instancji oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w tym ww. opinii oraz wyprowadzonych z tej oceny wniosków, tym bardziej, że organy współdziałające zajęły tożsame stanowiska w sprawie. Kolegium nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez organ I instancji, jednocześnie ustalenia poczynione przez ten organ należało podzielić.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach nie znalazło także podstaw do podważenia zakresu podmiotowego sprawy, gdzie organ krąg stron określił posługując się definicją strony zawartą w art. 74 ust. 3a ustawy – ooś. Zgodnie zatem z tym przepisem stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się: 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem. Z kolei w myśl art. 28 kpa, stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Istotą interesu prawnego jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego, tj. taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, na podstawie którego można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznych z potrzebami danego podmiotu - strony postępowania. Interes prawny powinien być konkretny, indywidualny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, dający się zaspokoić przez wydanie decyzji. W każdym razie chodzi o interes prawny szeroko pojmowany tzn. chroniony prawem przedmiotowym (powszechnie obowiązującym) nie zaś chroniony tylko prawem administracyjnym materialnym lub procesowym. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przynależnej stronie w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniości wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie jej za stronę (M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, Zakamycze 2000, s. 238). Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, tj. sytuację w której dany podmiot jest wprawdzie zainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającymi stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracyjny (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 1999 r., sygn. akt IV SA 1285/98, opublikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Interes prawny, o którym mowa w art. 28 kpa, musi zatem wynikać z przepisów prawa materialnego, w niektórych przypadkach także procesowego. Badając istnienie interesu prawnego należy odnieść się do konkretnego przepisu prawa, z którego ten interes prawny można wywodzić. W sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a zatem w przedmiotowej sprawie, przepisami prawa materialnego, z których wywodzi się interes prawny jest cytowany przepis art. 74 ust. 3a ustawy – ooś. Wskazać zatem przyjdzie, iż interes prawny w postępowaniach w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach posiadają, obok wnioskodawcy, podmioty będące właścicielami nieruchomości, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia oraz nieruchomości położonych w obszarze

znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; właścicielami nieruchomości znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem, a także właścicielami nieruchomości, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska. Jednocześnie Kolegium wskazuje, że nie tylko właściciele, ale i inne podmioty posiadające prawa rzeczowe do wyżej wskazanych nieruchomości mają status stron w postępowaniach w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ponieważ wynika to z wyżej cytowanego przepisu mówiącego o „podmiocie, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę”.

Organ I instancji ustalając strony postępowania wskazał, że [cyt.:] „według informacji przedstawionych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia ustalono, że zakres oddziaływania planowanej inwestycji nie zamknie się w obrębie działek o numerach ewidencyjnych: 5066 oraz 5067 na których realizowane jest przedsięwzięcie. Wobec powyższego stronami niniejszego postępowania są także podmioty, którym przysługuje prawo rzeczowe do działek mieszczących się w odległości 100 m od lokalizacji planowanej inwestycji.” Na tej zasadzie odwołującej się służy status stron w sprawie, gdyż jest współużytkownikiem wieczystym nieruchomości pozostających w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Kolegium dokonało badania w zakresie ustalenia strony podmiotowej sprawy na podstawie całości zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Wskazać bowiem należy, że obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie jest zbadanie obszaru oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia, a co za tym idzie prawidłowe ustalenie kręgu stron postępowania. Wyjaśnić bowiem należy, że przedstawiany przez wnioskodawcę przewidywany obszar oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia na poświadczoną przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej oraz mapie w skali zapewniającej czytelność danych, podlega weryfikacji w toku postępowania administracyjnego oraz ocenie w łączności z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Badanie oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia wpłynęło także na określenie warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia. Również w tym zakresie Kolegium nie dopatrzyło się naruszeń.

Wobec powyższego Kolegium stwierdziło, że planowane do realizacji przedsięwzięcie będzie źródłem emisji hałasu oraz emisji zanieczyszczeń do powietrza, odpadów oraz do środowiska gruntowo-wodnego. Realizacja planowanego zamierzenia inwestycyjnego spowoduje okresową zmianę klimatu akustycznego w otoczeniu. Emisja hałasu w fazie realizacji przedmiotowej inwestycji związana będzie zarówno z procesem technologicznym (wykonywaniem prac ziemnych i budowlanych), jak też z transportem tj. ruchem ciężkich pojazdów obsługujących budowę tj. dowożących materiały konstrukcyjne. W prowadzonych pracach wykorzystywany będzie tylko sprawny sprzęt a prace prowadzone będą wyłącznie w porze dnia. Emisja hałasu ustanie po kończeniu prac. Generalnie realizacja przedsięwzięcia, z uwagi na zakres prac do wykonania nie będzie wywierać długotrwałego negatywnego wpływu na klimat akustyczny na terenach podlegających ochronie przed hałasem. W trakcie realizacji planowanego przedsięwzięcia będzie występować także emisja zanieczyszczeń do powietrza. Prace ziemne prowadzone w trakcie realizacji przedsięwzięcia spowodują odsłonięcie powierzchni terenu. Na odsłoniętym terenie może wystąpić erozja wiatrowa podczas silnych podmuchów wiatru i może lokalnie występować wzrost zapylenia powietrza. Jednakże dla ograniczenia emisji w czasie budowy będą stosowane rozwiązania chroniące takie jak zwilżanie powierzchni terenu i zwilżanie sypkiego materiału składowanego na przyczółkach, unikanie warunków sprzyjających pyleniu podczas przesypywania sypkiego materiału np. załadunek ciężarówek za pomocą przenośnika taśmowego, szybkie zagospodarowanie powierzchni, która została odsłonięta i przez to narażona na emisję wiatrową, zamiatanie na mokro odcinka ulicy, na który wyjeżdżają samochody z budowy lub mycie kół samochodów wyjeżdżających z placu budowy. Źródłem niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza będzie ruch samochodów ciężarowych dojeżdżających do i odjeżdżających z placu budowy i wprowadzane do powietrza z komunikacji samochodowej w postaci spalin samochodowych. Jednakże emisja występująca w tej fazie budowy będzie miała charakter niezorganizowany a oddziaływanie to będzie krótkotrwałe i ustanie po zakończeniu prac. Przewidziano przy tym działania chroniące środowisko szczegółowo wskazane w zaskarżonej decyzji przez organ I instancji. Mając zaś na uwadze, że najbliższa zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna znajduje się w odległości 30 m od planowanego przedsięwzięcia na etapie realizacji określono warunek, że prace budowlane winny być prowadzone w porze dnia tj. 6⁰⁰ – 22⁰⁰. Etap realizacji nie spowoduje negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne, planuje się bowiem serwisowanie sprzętu budowlanego poza terenem budowy, sam sprzęt będzie zaś usytuowany na terenie utwardzonym zabezpieczonym przed ewentualnymi wyciekami substancji ropopochodnych do środowiska wodno-gruntowego. Zużycie wody i energii na etapie budowy będzie niewielkie. Jednocześnie dostrzegając potrzebę ochrony środowiska wodno-gruntowego w przypadku konieczności odwodnienia wykopów, w decyzji określono warunek, aby prace odwodnieniowe prowadzić bez

konieczności trwałego obniżenia poziomu wód gruntowych oraz ograniczyć do minimum czas odwadniania wykopów, wody z odwodnienia winny być odprowadzane w sposób nie powodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmieniający stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku odpływu wód opadowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Sformułowano także warunek aby ograniczyć wpływ prac do terenu działek inwestycyjnych. Ustalono także, że odpady powstałe w fazie realizacji będą gromadzone na wydzielonych przestrzeniach i przekazywane do zagospodarowania uprawnionym podmiotom. Z uwagi jednak na powstawanie odpadów w trakcie budowy sformułowano warunek związany z ich gromadzeniem oraz w sposób wykluczający zanieczyszczenie środowiska wodno-gruntowego. Z kolei na etapie eksploatacji ustalone zostało, że przedsięwzięcie będzie źródłem hałasu oraz emisji substancji do powietrza. Źródłem hałasu będzie ruch samochodowy oraz praca urządzenia w postaci wentylatorów umieszczonych w garażach podziemnych (4 sztuki – po 1 na każdy garaż o poziomie mocy akustycznej 77dB każdy. Zgodnie z danymi zawartymi w karcie informacyjnej planowane przedsięwzięcie nie będzie powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej. Na etapie eksploatacji z uwagi na charakter przedsięwzięcia nie przewiduje się zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego. Teren zostanie utwardzony kostką brukową, ścieki sanitarne oraz wody opadowe będą odprowadzane do kanalizacji miejskiej. Wody opadowe przed odprowadzeniem do kanalizacji będą podczyszczane w osadnikach i separatorach ropopochodnych. Na terenie zostanie także zastosowana retencja wód opadowych ograniczająca odpływ wód z osiedla. Również przewidziano rozwiązania chroniące ścieki pochodzące z garaży podziemnych w postaci wpustów podłogowych/odwodnień liniowych i przewodów rurowych odprowadzających te ścieki do separatora koalescencyjnego substancji ropopochodnych wraz z osadnikiem i komorą pomp skąd będą odprowadzane do kanalizacji sanitarnej, zaś odseparowane substancje ropopochodne wywożone będą i utylizowane przez uprawniony podmiot. Odpady powstające w trakcie użytkowania przedsięwzięcia będą typowe dla budynków o przeznaczeniu mieszkalnym typu odpady z tworzyw sztucznych, papieru, szkła, odpady wielomateriałowe. W mniejszym stopniu powstawać będą odpady niebezpieczne. Wszystkie zaś będą zagospodarowywane zgodnie z przepisami prawa. Etap eksploatacji przedsięwzięcia będzie się zatem wiązał z wprowadzaniem do środowiska substancji i energii w tym odpadów głównie w zakresie powszechnego korzystania ze środowiska w celu zaspokojenia potrzeb osobistych i gospodarstwa domowego. Jednocześnie stwierdzono, że oddziaływanie nie będzie się kumulowało z innymi, ponieważ w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie ma i nie są planowane żadne inne obiekty mogące powodować kumulację oddziaływań.

Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynikało zatem, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie generować silnego negatywnego wpływu na jakość powietrza, ochronę akustyczną oraz wody i gleby, w otoczeniu zostaną zachowane normy w stosunku do ochrony zdrowia i ludzi oraz ochrony przyrody. Po analizie powyższego Kolegium doszło zatem do takich samych ustaleń w zakresie strony podmiotowej postępowania oraz przedmiotowej, co organ I instancji. Planowane do realizacji przedsięwzięcie oddziaływać będzie wyłącznie na tereny działki bezpośrednio przylegających do terenu, na którym będzie ono realizowane i mieścić się będzie ono w granicach określonych przepisami prawa. Wobec tego ustalenia organu I instancji co do kręgu stron postępowania oraz podjętego rozstrzygnięcia i określonych nim warunków korzystania ze środowiska, Kolegium podzieliło. Ponadto w sprawie organ I instancji ustalił, że liczba stron przekracza 10, co uzasadniło zastosowanie w sprawie art. 49 kpa w związku z art 74 ust. 3 ustawy – ooś. W ocenie Kolegium zasadnie organ I instancji zastosował w sprawie art. 49 kpa, co wynika wprost z brzmienia art. 74 ust. 3 ustawy – ooś i w tym zakresie Kolegium nie dopatrzyło się żadnych uchybień. Za wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1.02.2023r., sygn. akt III OSK 1825/21 (LEX nr 3508984) wskazać bowiem przyjdzie, że [cyt.:] „Przewidziana w art. 49 k.p.a. forma doręczenia decyzji jest rozwiązaniem extraordinaryjnym, służącym zapewnieniu szybkiego skutku doręczenia wobec wszystkich podmiotów, które są adresatami aktu administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne przewidują możliwość posłużenia się taką szczególną formą doręczenia, jaką jest publiczne ogłoszenie.” Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Nadto instytucja doręczenia, o której mowa w art. 49 kpa, nie narusza zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, umożliwia bowiem stronie zapoznanie się z czynnościami organu i treścią wydanych przez organ rozstrzygnięć

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego organ I instancji dokonał rzetelnej analizy całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. W ramach postępowania zapewnił stronom czynny udział w tym postępowaniu, a przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ I instancji, w oparciu o art. 10 § 1 kpa, poinformował strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań. W związku z tym w wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa, co zostało już wskazane. Przechodząc zaś do treści zaskarżonej decyzji Kolegium stwierdza raz jeszcze, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kpa

oraz art. 84 ust. 1a w związku z art. 82 ust. 1 pkt. 1 lit b oraz art. 85 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy w zakresie wymaganym do wydania tej decyzji. Decyzja zawiera bowiem nie tylko wyjaśnienie określonych warunków korzystania ze środowiska na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, ale także informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Nadto organ I instancji uwzględnił w wydanej decyzji treść opinii dokonanych przez organy współdziałające w trybie art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy – ooś. Decyzja zawiera obszerny wywód zawierający opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Kolegium analizując zapisy zaskarżonej decyzji nie dopatrzyło się w nich określenia warunków sprzecznych z przepisami prawa. Zatem wydana decyzja jest prawidłowa. Organ prowadzący postępowanie wraz z organami współdziałającymi dokonał weryfikacji, na podstawie danych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia i w oparciu o przepisy ochrony środowiska, czy w sprawie dla tego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Powyższe nie tylko mieści się w granicach kompetencji tych organów, ale również stanowi ich obowiązek. Do podstawowych obowiązków tych organów należy bowiem zbadanie zgodności planowanej inwestycji z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności zaś ustalenie czy ze względu na rodzaj i rozmiar inwestycji zachodzi potrzeba przeprowadzenia postępowania w przedmiocie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. W przedmiotowej sprawie doszło do takiego badania w sposób wyczerpujący i w ocenie Kolegium nie doszło w tym zakresie do naruszenia prawa. Nadto dodać należy, że uznanie inwestycji jako mogącej potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko nie pociąga za sobą automatycznie obowiązku sporządzenia oceny jej oddziaływania na środowisko. O tym, czy taka potrzeba istnieje decyduje jak wskazano organ administracji na podstawie całokształtu okoliczności konkretnej sprawy, w tym stanowisk organów współdziałających. Przy ocenie oddziaływania zamierzonej inwestycji w ramach postępowania dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ opierać powinien się o dane i założenia przyjęte w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Dane te w istocie konkretyzują przedsięwzięcie, którego dotyczy wniosek o wydanie decyzji i wyznaczają przedmiot postępowania zainicjowanego tym wnioskiem (...) (tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 24.06.2016r., sygn. akt II SA/Bk 96/16, (publ. LEX nr 2099543), czy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19.12.2017r., sygn. akt II OSK 713/16, (publ. LEX nr 2435556). W tym ostatnim wymienionym wyroku Sąd stwierdził, że [cyt.:] „...zawarte w karcie informacyjnej dane w sposób konieczny konkretyzują planowane przedsięwzięcie, a organy orzekające w sprawie nie mają podstaw do pozbawionego merytorycznego uzasadnienia podważania przyjętych założeń wyjściowych inwestora co do cech lub parametrów planowanego przedsięwzięcia (...) (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 24 czerwca 2016 r., II SA/Bk 96/16 , LEX nr 2099543). Jakkolwiek przedłożona przez inwestorów i spełniająca wymogi karta informacyjna przedsięwzięcia stanowi podlegający swobodnej ocenie dokument prywatny, to jednak jej szczegółowa i specjalistyczna treść oraz fakt, że stanowi ona punkt wyjścia do ustaleń faktycznych organów w zakresie cech i parametrów planowanego przedsięwzięcia, nadają jej szczególne znaczenie jako źródła ustaleń faktycznych. Dokumentowi temu przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie nowej analizy uwarunkowań środowiskowych (sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy karty informacyjnej przedsięwzięcia), z której wynikałyby wnioski pozostające w sprzeczności do tych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia.” Na podstawie całokształtu materiału dowodowego organu ustalił brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i z tym stanowiskiem należy się zgodzić. Kolegium nie znalazło podstaw do podważenia zgromadzonego materiału dowodowego, w tym karty informacyjnej przedsięwzięcia, a co za tym idzie ustaleń poczynionych przez organ I instancji, a przeprowadzone postępowanie było prawidłowe.

Prawidło organ I instancji stwierdził też zgodność planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Z akt bowiem wynikało, w których organ I instancji zawarł wypis i wrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru w rejonie ulic Stanisława Mikołajczyka, gen. Władysława Andersa, Wojska Polskiego i Niweckiej, przyjętego uchwałą Nr 1345/LXXXV/2024 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 25 stycznia 2024 r., że działki, na których planowane jest przedsięwzięcie położone są na terenie oznaczonym w ww. planie symbolem 1MW-U, dla którego w § 21 planu w ustaleniach szczegółowych dla terenu wyznaczono przeznaczenie podstawowe: teren zabudowy wielorodzinnej lub usług. W świetle tego zapisu planowane przedsięwzięcie pozostaje zgodne z ww. planem.

Planowane przedsięwzięcie nie zostało zaliczone do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej z uwagi na to, że na terenie inwestycji nie będą występowały substancje niebezpieczne w ilości równej lub większej niż określone w załączniku do rozporządzenia Ministra Rozwoju z

dnia 29 stycznia 2016r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016r., poz. 138). W myśl art. 3 pkt 23 ustawy -Prawo ochrony środowiska planowane przedsięwzięcie nie zostało także zakwalifikowane do przedsięwzięć obciążonych ryzykiem wystąpienia poważnej awarii, katastrofy naturalnej czy budowlanej. Teren przedsięwzięcia znajduje się poza granicami szczególnego zagrożenia powodzią, nie występują tu również tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi ani szczególnymi innym warunkami mogącymi mieć wpływ na wystąpienie innych klęsk żywiołowych, w związku z tym nie przewiduje się wystąpienia katastrofy naturalnej. Natomiast ryzyko katastrofy budowlanej może być rozważane w kategoriach błędnej realizacji budowy, o czym jednak nie może być mowy.

Odnosząc się zaś do treści odwołania wskazać przyjdzie, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest etapem procesu inwestycyjnego, kolejne stadia tego procesu mogą prowadzić do uzyskania rozstrzygnięć, których wykonanie wiąże się z uzyskaniem określonych uprawnień lub nałożeniem obowiązków. Decyzja taka stwierdza warunki i wymogi jakie powinny zostać zachowane przy realizacji inwestycji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji negatywnej następuje w przypadkach, niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony - w przedmiotowej sprawie stwierdzono zgodność przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający lub gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ wariant dopuszczony do realizacji - w przypadku, gdy jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w przedmiotowej sprawie zaś ocena taka nie została przeprowadzona. W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia. Jednocześnie za wyrokiem Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Lublinie z 6.06.2023r. sygn. akt II SA/Lu 285/23, (LEX nr 3580815) Kolegium dodatkowo wskazuje, że [cyt.:] „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową, lecz ma charakter związany, co oznacza że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Przesłanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia stanowią: - niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.i.o.ś.), - brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 u.i.o.ś.), - wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 u.i.o.ś.), - wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3 u.i.o.ś.). (...). Okoliczność negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, sama w sobie, nie stanowi podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Co więcej zauważyć należy, że negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi typową i nieodłączną cechę przedsięwzięć, co do których wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Także sama nieodwracalność, czy też trwałość negatywnego oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, nie jest okolicznością, która uzasadnia wydanie decyzji odmownej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa bowiem wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Oczywiście optymalnym byłoby, aby określając warunki realizacji przedsięwzięcia w ogóle wyeliminować negatywny wpływ inwestycji na środowisko. Jest to jednakże postulat trudny, czy wręcz niemożliwy do zrealizowania, w związku z czym typowy cel decyzji środowiskowej polega na takim ukształtowaniu planowanego przedsięwzięcia, aby przedsięwzięcie w możliwie najmniejszym stopniu pogorszyło lub wpłynęło na stan otoczenia.” W przedmiotowej sprawie brak było podstaw do odmowy wydania decyzji środowiskowej, przy czym organ I instancji mając na uwadze potrzebę ochrony środowiska zbadał potrzebę nałożenia dodatkowych warunków realizacji przedsięwzięcia i w tym zakresie dopatrywał się takiej konieczności, dlatego też określił warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, przy tym wykazał powody, dla których nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Kolegium nie dopatrywało się uchybień i nie znalazło podstaw do wyeliminowania decyzji tego organu z obrotu prawnego. Z akt sprawy wynika, że planowane przedsięwzięcie zostało podane analizie przez

wyspecjalizowane organy współdziałające, co zostało wyżej już wskazane. Organy te nie dopatrzyły się w realizacji tego przedsięwzięcia oddziaływania uzasadniającego przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Kolegium również wypowiedziało się w kwestii opinii organów współdziałających i ich roli w procesie wydawania decyzji środowiskowej. Kolegium nie dopatrzyło się przesłanek do podważenia stanowisk wyrażonych w tych opiniach i pominięciu ich jako niewiarygodnych, czy nie istotnych w postępowaniu. Dlatego też nie dopatrzyło się naruszenia organu I instancji w tym zakresie, a strona nie sformułowała samych zarzutów przeciwko treści tych opinii, lecz co do ich oceny w łączności z pozostałymi dowodami. Kolegium oceny dokonanej przez organ I instancji nie zanegowało, nie dopatrzyło się w tej materii wad, dlatego też podniesiony zarzut nie mógł odnieść skutku. Organ I instancji wskazał także na zgodność planowanego przedsięwzięcia z przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Kolegium również zbadało tę okoliczność i nie dopatrzyło się w tej kwestii naruszeń, czemu dało wyraz powyżej w uzasadnieniu niniejszej decyzji. Zarzut zatem strony w tym zakresie jest bezzasadny. Podkreślenia również wymaga, jak wskazano powyżej, że w obecnym systemie ochrony środowiska występują dwa rodzaje decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach takie, których wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko, oraz takie, które mogą być wydane bez tego etapu postępowania. W art. 84 ustawy określono, co powinno składać się na taką decyzję, w sytuacji gdy postępowanie w przedmiocie oceny oddziaływania na środowisko nie zostało przeprowadzone. W art. 84 ust. 1a ustawy wskazano, że w ww. decyzji, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c ustawy - ooś. Organ I instancji wydając zaskarżoną decyzję postąpił wedle przywołanych wyżej przepisów, określając warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia w myśl tych przepisów. Kolegium nie stwierdziło naruszeń w tym zakresie, a utrwalone w aktach sprawy okoliczności stanu faktycznego były wystarczające do podjęcia rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Organ I instancji przeprowadził wszystkie dowody niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy zgodnie z art. 7 i art. 77 § 1 kpa. Wreszcie w ocenie Kolegium zgromadzony materiał dowodowy nie dał podstaw do przeprowadzenia w sprawie badań gleby. Stosownie do dyspozycji art. 101 f ust. 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska: na terenie, na którym była prowadzona przed dniem 30 kwietnia 2007r. działalność mogąca z dużym prawdopodobieństwem powodować historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi oraz istnieją przesłanki wskazujące na występowanie historycznego zanieczyszczenia powierzchni ziemi, takie jak umieszczenie terenu w wykazie, o którym mowa w art. 101d ust. 6, lub zgłoszenie, o którym mowa w art. 101e ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć na władającego powierzchnią ziemi będącego podmiotem korzystającym ze środowiska, obowiązek wykonania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi oraz wyznaczyć termin przedłożenia wyników tych badań. Według materiału dowodowego na terenie, na którym ma zostać zrealizowana inwestycja, we wskazanym okresie nie była prowadzona działalność, o której mowa w dyspozycji powołanego przepisu. Brak zatem podstaw do nakładania na wnioskodawcę takiego obowiązku. Nie było także podstaw do przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu geologii i budownictwa w celu ustalenia czy planowane przedsięwzięcie rodzić będzie niebezpieczeństwo wystąpienia katastrofy budowlanej. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikało, że takie niebezpieczeństwo nie występuje. Co do materii poruszanej w pozostałych zarzutach Kolegium zajęło stanowisko w uzasadnieniu niniejszej decyzji. Tym samym również te zarzuty nie mogły odnieść skutku.

Mając zatem powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję organu I instancji.

Należy zwrócić uwagę, że przepis art. 138 § 1 pkt. 1 kpa nie określa przesłanek do podjęcia przez organ odwoławczy decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji, niemniej jednak należy zauważyć, że utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie narusza ona przepisów materialnych i procesowych. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem jedynie weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji, a więc musi zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy. Organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Ocena ta nie powinna być jedynie formalna w znaczeniu przyjętym dla kasacyjnego modelu orzekania, lecz powinna być poprzedzona, o ile jest to konieczne dla sprawdzenia zasadności i poprawności decyzji, przeprowadzeniem stosownego postępowania wyjaśniającego. Ponadto należy zauważyć, że - jak stwierdza np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 9 grudnia 2015r., sygn. akt II SA/Rz 1074/15, LEX nr 1949073 [cyt.:] „W orzecznictwie, zachowującym aktualność także po nowelizacji art. 138 § 2 k.p.a. (dokonanej ustawą z dnia 3 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego

oraz ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 18 z późn. zm.), podkreśla się, że decyzja kasacyjna powodująca przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji nie może być podjęta w sytuacjach innych niż te, które zostały określone w art. 138 § 2 k.p.a. Żadne inne wady postępowania, ani wady decyzji podjętej w I instancji nie dają organowi odwoławczemu podstaw do wydania decyzji kasacyjnej, bowiem niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca art. 138 § 2 k.p.a. (wyrok NSA z 25 maja 1983 r. II SA 403/83 - ONSA 1983/1/38, wyrok NSA z 29 kwietnia 1998 r. I SA/Łd 166/97 – niepubl.)”. Decyzję kasacyjną organ odwoławczy może zatem podjąć w sytuacji, gdy organ I instancji w ogóle nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego albo przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie jest wystarczające do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy i jednocześnie brak jest podstaw do zastosowania przez organ odwoławczy przepisu art. 136 kpa. tj. przeprowadzenia przez ten organ uzupełniającego postępowania dowodowego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach z powyższych względów nie znalazło również podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy albo do uchylenia tej decyzji w całości albo w części i umorzenia postępowania I instancji w całości albo w części (art. 138 § 1 pkt. 2 kpa). Nie ma także podstaw prawnych do umorzenia postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt. 3 kpa).

Utrzymanie zatem w mocy decyzji organu I instancji ma miejsce wówczas, gdy dokonana przez organ odwoławczy ocena sprawy jest zbieżna ze stanowiskiem organu działającego w I instancji. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego odwoławczego z uwzględnieniem powyższych zasad stwierdza, że zaskarżoną decyzję należy pozostawić w obrocie prawnym.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2024r., Poz. 935 z późn. zm).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek-Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Kamila Kozłara

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Robert Nowicki

Otrzymują:

1. P. – pełnomocnik P. – dane adresowe w aktach sprawy – eDoręczenie PUH
 2. P. – pełnomocnik spółki MAKSIMUM Sp. z o.o. HOLDING S.K.A. z siedzibą w Katowicach 40-236 Katowice, ul. Łączna 5/17
- Na adres: MAKSIMUM Sp. z o.o. HOLDING S.K.A.
40-833 Katowice, ul. Bracka 28a – eDoręczenie PUH

3. Gmina Sosnowiec, al. Zwycięstwa 20, 41 -200 Sosnowiec – eDoręczenie PURDE
4. Skarb Państwa – Prezydent Miasta Sosnowiec, al. Zwycięstwa 20, 41 -200 Sosnowiec – eDoręczenie PURDE
5. Prezydent Miasta Mysłowice – eDoręczenie PURDE (akta za osobnym pismem)
6. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 3
7. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, 40-127 Katowice, P. Grunwaldzki 8-10 – eDoręczenie PURDE AE:PL-50844-78007-IRSIV-24
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sosnowcu, 41-200 Sosnowca, ul. Pogotowia 1, - eDoręczenie PURDE AE:PL-28424-94475-FTGBA-17
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach, 40-127 Katowice, P. Grunwaldzki 8-10 - eDoręczenie PUH

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - ❖ art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca